

[Iver Poulsen.]

ganske klart, at når det grundlag, hvorpå man i sin tid beregnede dagpengene, nu har været genstand for en stigning på over 50 pct., må dagpengene følge med i takt dermed.

Vi er af den opfattelse, som jeg har sagt gang på gang, at det kunne være ønskeligt, at man slog bremserne i. Men jeg har også gang på gang meget kraftigt understreget, at bremserne ikke skal slås i først over for de svageste grupper her i samfundet, og vi mener, at de syge så afgjort hører med til de svageste grupper. Men som sagt får inflationen og forbruget et stød i den gale retning; det kan vi ikke lukke øjnene i for.

For at den højtærede socialminister ikke igen skal misforstå mig, vil jeg understrege, at det er et forkert sted at begynde at slå bremserne i her, og det vil de uafhængige ikke være med til.

Socialministeren (Bundvad): Hvis jeg skal holde mig til selve det foreliggende lovforslag, har jeg kun grund til at sige tak for en enstemmig tilslutning. Det gælder både tilslutningen til dagpengenes forhøjelse og til de andre bestemmelser, som findes i lovforslaget.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Iver Poulsen, at det glæder mig, at det ærede medlem nu — igen, kan jeg sige — har slået fast, at også de uafhængige vil være med til at føre en fornuftig socialpolitik.

Med hensyn til de mange andre spørgsmål, der er rejst, vil jeg sige, at der jo er nedsat en sociallovskommission med det formål at kulegrave vor sociallovgivning og søge den forenklet. Herunder kommer man også ind på det, som det ærede medlem hr. Niels Mørk m. fl. har nævnt om, at der er for stor forskel på vilkårene for de forskellige forsikringer; det gælder ulykkesforsikringen, det gælder den sygeforsikring, vi nu taler om, og det gælder også arbejdsløshedsforsikringen. Det ville være rart, om vi kunne komme frem til en ensartet erstatning for tab af arbejdsfortjeneste, uanset hvordan de forskellige tilfælde var indtruffet. Jeg mener dog, at det vil ligge helt uden for dette udvalgs opgave at tage sig af disse langt mere vidtgående problemer.

Jeg vil tillade mig her at gøre opmærksom på, at vi til arbejdsløshedsforsikringen har knyttet børnetillæg og huslejetillæg. Det har vi ikke ved sygeforsikringen. Ved ulykkesforsikringen er karenstiden 7 dage, men her kun 6 dage. Der er altså en lang række forskelle, som man må tage op til nøjere undersøgelse, før man kan lægge sig fast på, hvilken vej man skal gå.

Hvad angår overbygning ved en frivillig ordning, som det ærede medlem hr. Niels Mørk var inde på, har man også spekuleret over det i socialministeriet, for jo højere vi kommer op med dagpengene i forhold til lønnen, jo mere nødvendigt bliver det nok at graduere dagpengene i forhold til lønnen. Hvis vi bygger en frivillig dagpengeordning gennem sygekassen oven på de fastlagte dagpenge, må vi komme i den situation, at ikke alene dagpengene, men også ydelserne kan gradueres efter indtægt. Også dette spørgsmål mener jeg må ligge uden for de opgaver, som det kommende udvalg skal tage fat på.

Det tredje spørgsmål, der har været rejst, er spørgsmålet om de frivillige dagpenge, særlig spørgsmålet om de 14 dages karenstid. Jeg vil tro, at vi i udvalget kan regne på det og se, hvordan det muligvis kan klares. Jeg er dog nødt til på forhånd at slå bremserne i, for det koster penge — det koster måske endda mange penge — og staten skal betale $\frac{1}{4}$ af det. Derfor vil jeg ikke på forhånd give tilsagn om nogen som helst indrømmelse på det punkt. Det synes jeg ikke rigtig vor forhandlingssituation er til. Vi kan altså undersøge, hvad der ligger i problemet, men vi skal passe på med hensyn til pengene.

Hvad angår det spørgsmål, som det ærede medlem hr. Peter Larsen rejste om de hjemmевærende husmødres barselsproblemer o. s. v., er jeg tilbøjelig til at tro, at også dette problem ligger en del uden for, hvad dette udvalg kan klare. Det bliver nemlig kædet sammen med de problemer, vi er stødt på i forbindelse med funktionærloven, hvor en svanger medhjælper afskediges, fordi der i funktionærloven er nogle bestemmelser, som synes at kunne støde visse arbejdsgivere. Endelig er der også reglerne om dagpengene med de faste dagpengeordninger og den hjemmegående husmoders indplacering. Det er et meget stort